J E N C Y - P O L A C Y W R O S Y I .

Los Polaków, bezpośrednich ofiar wojny, internowanych w charakterze jeńców wojennych i cywilnych po różnych miejscowościach Rosyi europejskiej, Syberyi i Turkiestanu- starały się łagodzić dwie instytucye warszawskie : Towarzystwo opieki nad jeńcami słowianami, rozwiązane w d. 5 sierpnia , i Polskie Towarzystwo pomocy Ofiarom Wojny dotąd czynne.

Towarzystwo tak zw.: " Słowianskie " z przewodniczącą ks. Seweryną Czetwertynską, przychylnie traktowane było przez władze rosyjskie, przedewszystkiem dla charakteru centrali petersburskiej, której formalnie filię tworzyło. Centrala zaś składała się wyłącznie z rosyan i manifestowała tendencye propagandy pansławistycznej wśród jeńców. Towarzystwo, również jego oddział warszawski, korzystało stale z poparcia rządu i hojnych subwencyi z funduszów komitetu w.ks. Tatjany.

Inaczej ułożyła się sytuacya Polskiego Towarzystwa Pomocy Ofiarom Wojny .Fundusze jego pochodziły i pochodzą li tylko z ofiarności ogółu polskiego. Mimo klęsk wojny straszliwej i ruiny ogólnej ofiarność na cel łagodzenia doli ofiar tragizmu polskiego była wprost imponującą. Towarzystwo zostaje pod przewodnictwem posła Parczewskiego i korzystało dotąd z pośrednictwa i współdziałania 134 oddziałóq pozawiązywanych ad hoc w Rossyi w różnych miejscach większego skupienia polaków.

Przy pośrednictwie swoich oddziałów i zjednanych korespondentów Towarzystwo zawiązało stosunki listowne wprost z jencami a ostatnio zdobyło materyał obfity w sprawozdaniach, jakie złożyły po powrocie z objazdu delegatki wyznaczone.

Dla zawiązania łączności i porozumienia z korespondentami i oddziałami ,jak również dla zbadania stanu i potrzeb jeńców na miejscu i doraźnego rozdania zapomóg, Towarzystwo wydelegowało z Warszawy panie : Bentkowską i Dziubińską, które objechały gubernie Rosyi Centralnej, Północnej, okręgi nadwołżanskie i naduralski, a także miejscowości Syberyi aż do Akmolińskiej obłasti. Dalszą podróż delegatek przerwały depesze z Warszawy.

J E N C Y - P O L A C Y W R O S Y I .

Los Polaków, bezpośrednich ofiar wojny, internowanych w charakterze jeńców wojennych i cywilnych po różnych miejscowościach Rosyi europejskiej, Syberyi i Turkiestanu- starały się łagodzić dwie instytucye warszawskie : Towarzystwo opieki nad jeńcami słowianami, rozwiązane w d. 5 sierpnia , i Polskie Towarzystwo Pomocy Ofiarom Wojny dotąd czynne.

Towarzystwo tak zw.: " Słowiańskie " z przewodniczącą ks. Seweryn ową Czetwertyńską, przychylnie traktowane było przez władze rosyjskie, przedewszystkiem dla charakteru centrali petersburskiej, której formalnie filię tworzyło. Centrala zaś składała się wyłącznie z rosyan i manifestowała tendencye propagandy panslawistycznej wśród jeńców. Towarzystwo, również jego oddział warszawski, korzystało stale z poparcia rządu i hojnych subwencyi z funduszów komitetu w.ks. Tatjany.

Inaczej ułożyła się sytuacya Polskiego Towarzystwa Pomocy Ofiarom Wojny. Fundusze jego pochodziły i pochodzą li tylko z ofiarności ogółu polskiego. Mimo klęsk wojny straszliwej i ruiny ogólnej ofiarność na cel łagodzenia doli ofiar tragizmu polskiego była wprost imponująca. Towarzystwo zostaje pod przewodnictwem posła Parczewskiego i korzystało dotąd z pośrednictwa i współdziałania 134 oddziałów pozawiązywanych ad hoc w Rosyi w różnych miejscach większego skupienia polaków.

Przy pośrednictwie swoich oddziałów i zjednanych korespondentów Towarzystwo zawiązało stosunki listowne wprost z jeńcami a ostatnio zdobyło materyał obfity w sprawozdaniach, jakie złożyły po powrocie z objazdu delegatki wyznaczone.

Dla zawiązania łączności i porozumienia z korespondentami i oddziałami, jak również dla zbadania stanu i potrzeb jeńców na miejscu i doraźnego rozdania zapomóg, Towarzystwo wydelegowało z Warszawy panie : Bentkowska i Dziubińską, które objechały gubernie Rosyi Centralnej, Północnej, okręgi nadwołżańskie i nadurlaskie, a także miejscowości Syberyi aż do Akmolińskiej obłasti. Dalszą podróż delegatek przerwały depesze z Warszawy.

Również i Towarzystwo opieki nad jeńcami słowianami wysyłało dwukrotnie delegatów ɨ raz objeżdzali Rosyę aż do Toszkientu pp. Libiszowski i Trojanowski, następnie hr. Sobańska docierała do najwięcej zapadłych zakątków, i dzięki glejtom specyalnym miała zapewniony dostęp do najwięcej zamkniętych siedzib jeńców wojennych. Delegatki Towarzystwa Pomocy z takich ułatwień korzystać nie mogły.

Dola jeńców Polaków w różnych miejscach różnie się układa. Na ogół jeńcy wojenni nieco w lepszem znajdują się położeniu jak nieszczęśni zesłańcy wyrwani z kroju, ze społeczenstwa, z normalnej kolei pracy- brutalnie, nagle, częstokroć w ciągu jednej nocy. Bez odzieży właściwej,bez pieniędzy pędzono ich na kresy rosyjskie.

Jeńcy wojenni przynajmniej dach mają nad głową i z głodu nie umierają, jeńcy cywilni uległi przemocy państwa, które niczem ich ciężkiej doli nie łagodzi,- wszystkie potrzeby muszą oni sami zaspakajać i zdobywać.

Na wiosnę wydany ukaz łaskę możliwości opuszczenia kresów obwieścił wygnańcom słowianom.Ci, którzy wykazać się mogli poświadczeniem lojalności względem państwa rosyjskiego, uzyskali prawo zamieszkania w guberniach centralnych,bez wyłączenia miast gubernialnych i centrów fabrycznych.

Przejazdu koszta ponosić musieli sami, jak również opłat stemplowych przy składaniu podań o uzyskiwanie zaświadczeń niezbędnych. Korzystali jednak z przywileju i tysiącami napływali zesłańcy nasi do miast Rosyi środkowej.-byle bliżej ojczystego kraju a przytem w nadziei łatwiejszego pozyskania pracy upragnionej.

Zawód gorzki ich spotkał. Pracy tylko nieliczne wyjątki znalazły , a wszscy drożyznę znacznie większą, wszystkich artykułów potrzeby niezbędnej, wreszcie i niechęć ze strony mieszkańców. Pod wpływem klęsk wojennych niechęć dosięgła natężenia uczuć ~~xxxx~~ wprost wrogich względem obco-poddanych choćby i słowian. W niektórych miastach wyznaczono dzielnice gdzie nie wolno było

Również i Towarzystwo opieki nad jeńcami słowianemi wysyłało dwukrotnie delegatów i raz objeżdżali Rosyę aż do Taszkientu pp. Libiszowski i Trojanowski, następnie hr. Sobańska docierała do największej zapadłych zakątków, i dzięki glejtom specyalnym miała zapewniony dostęp do największej zamkniętych siedzib jeńców wojennych. Delegatki Towarzystwa Pomocy z takich ułatwień korzystać nie mogły.

Dola jeńców Polaków w różnych miejscach różnie się układa. Na ogół jeńcy wojenni nieco w lepszem znajdują się położeniu jak nieszczęśni zesłańcy wyrwani z kraju, ze społeczeństwa, z normalnej kolei pracy- brutalnie, nagle, częstokroć w ciągu jednej nocy. Bez odzieży właściwej, bez pieniędzy pędzono ich na kresy rosyjskie.

Jeńcy wojenni przynajmniej dach mają nad głową i z głodu nie umierają. jeńcy cywilni ulegli przemocy państwa, które niczem ich ciężkiej doli nie łagodzi.- wszystkie potrzeby muszą oni sami zaspakajać i zdobywać.

Na wiosnę wydany ukaz łaskę możliwość opuszczenia kresów obwieścił wygnańcom słowianom. Ci, którzy wykazać się mogli poświadczeniem lojalności względem państwa rosyjskiego, uzyskali prawo zamieszkania w guberniach centralnych, bez wyłączenia miast gubernialnych i centrów fabrycznych.

Przejazdu koszta ponosić musieli sami, jak również opłat stemplowych przy składaniu podań o uzyskiwanie zaświadczeń niezbędnych. Korzystali jednak z przywileju i tysiącami napływali zesłańcy nasi do miast Rosyi środkowej.-byle bliżej ojczystego kraju a przytem w nadziei łatwiejszego pozyskania pracy upragnionej.

Zawód gorzki ich spotkał. Prac' tylko nieliczne wyjątki znalazły , a waszcy drożyzna znacznie większa, wszystkich artykułów potrzeby niezbędnej, wreszcie i niechęć ze strony mieszkańców. Pod wpływem klęsk wojennych niechęć dosięgła natężenia nozuć xxxx wzrost wrogich względem obco-poddanych choćby i słowian. W niektórych miastach wyznaczono dzielnice gdzie nie wolno było

mieszkiwać "" inorodcom ",- w innych mieszkańcy żądali zakazu zesłańcom uczęszczania do ogrodów miejskich,- w niektórych już w końcu lipca kamieniami obrzucano na dworcach wagony kolejowe z wygnańcami polakami.

Konsul amerykanski przesyłał jencom cywilnym zapomogi miesięczne. W miastach lub osadach ludnych rozdawnictwem tych zapomóg zajęli się księża lub miejscowe kolonie polskie.Po wsiach zapadłych i stanicach kozackich pośredników zabrakło, zapomogi przesyłano tam na ręce władz administracyjnych. Niejednokrotnie poszanowany bywał ten grosz chronić mający od śmierci głodowej, przeważnie jednak łupem stawał się żarłocznych czynowników. W miejscowościach gdzie frymarczono groszem zapomogowym konsulatu, nawet cywilnych jeńców separowano ściśle od zetknięcia z gośćmi przybywającymi ze świata. W takich miejscach, delegatki nasze dotrzeć już nie mogły do zesłańców,- im jak zadżumionym życie upływało za murem zakazów policyjnych.

Na bezbrzeżnych przestrzeniach rosyjskich jeńców rozsiedlano przeważnie bez planu i segregacyi. Wyjątek stanowi zdobycz zagarnięta w czasie inwazyi na Galicyę i Prusy Wschodnie. Rusinów starano się poddać urabianiu religijnemu i politycznemu, nie rozpraszano więc ich,lecz skoncentrowano przeważnie w Symbirsku i Wiatce. Mieszkańców Prus, wśród nich Mazarów znajdujemy przeważnie w pomniejszych osadach gub. ufimskiej a więc w Belebeju, w Birsku, na rz. Kamie, w Dziurtuli.

Mazarów prześladuje los dziwnie srogi. Wszędzie są opuszczeni zapomniami, krzywdzeni. Pomoc delegatek naszych przyjmowali ze łzami wdzięczności.

Straszne położenie znalazły delegatki w Belebeju. Ludzie tam wyglądają jak szkielety, z głodu umierają. Znaleziono tam grupę Mazurów opuchniętych z zanikiem mięśni, z ramionami jak piszczele powleczone skórą. Tyfus dziesiątkuje wygnańców nieszczęsnych.

W Symbirsku nagromadzono liczne zastępy wyraźnej inteligencyi galicyjskiej: duchowienstwo- przeważnie unickie, radcy sądowi

mieszkiwać "" inorodcom ",- w innych mieszkańcy żądali zakazu zesłańcom uczęszczania do ogrodów miejskich,- w niektórych już w końcu lipca kamieniami obrzucano na dworcach wagony kolejowe z wygnańcami polakami.

Konsul amerykański przesyłał jeńcom cywilnym zapomogi miesięczne. W miastach lub osadach ludnych rozdawnictwem tych zapomóg zajęli się księża lub miejscowe kolonie polskie. Po wsiach zapadłych i stanicach kozackich pośredników zabrakło, zapomogi przesyłano tam na ręce władz administracyjnych. Niejednokrotnie poszanowany bywał ten grosz chronić mający od śmierci głodowej, przeważnie jednak łupem stawał się żarłocznych czynowników. W miejscowościach gdzie frymarczono groszem zapomogowym konsulatu, nawet cywilnych jeńców separowano ściśle od zetknięcia z gośćmi przybywającymi ze świata. W takich miejscach, delegatki nasze dotrzeć już nie mogły do zesłańców,- im jak zadżumionym życie umilwało za murem zakazów policyjnych.

Na bezbrzeżnych przestrzeniach rosyjskich jeńców rozsiedlano przeważnie bez planu i segregacji. Wyjątek stanowi zdobycz zagarnięta w czasie inwazji na Galicyę i Prusy Wschodnie. Rusinów starano się poddać urabianiu religijnemu i politycznemu, nie rozpraszano więc ich, lecz skoncentrowano przeważnie w Symbirsku i Wiatce. Mieszkańców Prus, wśród nich Mazurów znajdujemy przeważnie w pomniejszych osadach gub. ufimskiej a więc w Belebeju, w Birsku, na rz. Kamie, w Dziurtuli.

Mazurów prześladuje los dziwnie srogi. Wszędzie są opuszczeni zapomniani, krzywdzeni. Pomoc delegatek naszych przyjmowali ze xxx xxxx łzami wdzięczności.

Straszne położenie znalazły delegatki w Belebeju. Ludzie tam wyglądają jak szkielety, z głodu umierają. Znaleziono tam grupę Mazurów opuchniętych z zanikiem mięśni, z ramionami jak piszczele powleczone skórą. Tyfus dziesiątkuje wygnańców nieszczęsnych.

W Symbirsku nagromadzono liczne zastępy wyraźnej inteligencyi galicyjskiej: duchowieństwo- przeważnie unickie, radcy sądowi

profesorowie, nauczyciele,młodzież uniwersytecka, artyści, kupcy technicy.Los rusinów nie ulegających propagandzie rosyjskiej, opłakany. Opatrznościowym dla wygnańców człowiekiem jest tam proboszcz miejscowy ks. Cakul.

Duchowienstwo nasze piękną odegrywa rolę w miejscach wygnania Polaków. takie postacie jak ks. Warsław w Wołogdzie, ks. Łapszys w Samarze, ks. Cakul w Symbirsku, ks. Niewiarowski w Ufie, Ks. Mikszys w Władywostoku, niedającemi zatrzeć się zgłoskami zapisali się w pamięci wdzięcznej polskich jeńców i zesłańców. Ofiarność posuwają do samozaparcia w obronie skrzywdzonych stają nieugięcie, narażając bezpieczeństwo własne. Księża litwini i żmudzini częstokroć słabo władają mową polską , a poświęcenie względem polaków posuwają aż do bohaterstwa, dopełniają cudów miłości.

Jeńcy wojenni traktowani bywają rozmaicie w różnych miejscach internowania. Jak to w Rosyi bywa stale, decydują osobiste poglądy i właściwości przedstawicieli władzy. Przykład z góry oddziaływa zawsze na rozstroje i zachowanie się ludności. Gradacye usposobień względem jeńców od znęcań, sięgają aż do przychylności i wyrozumiałości. Zaznaczyć należy,że znęcaniu wyraźnemu podlegają tylko bardzo wyjątkowo a na ogół stosunek panował ludzki aż do m. lipca.

W końcu lipca położenie się pogarsza. Przykład : w Samarze mieście i gubernii gdzie nagromadzono w stepach dziesiątki tysięcy jeńców wojennych stosunki panowały jaknajwięcej poprawne.Oficerowie korzystali z prawa wycieczek na miasto , odwiedzać mogli znajomych , uzyskiwali pozwolenia na zamieszkiwanie poza koszarami. Pod wrażeniem klęsk- na rozkaz z góry ulgi wszystkie odwołano..-

Nietylko usposobienie i właściwości każdego naczelnika wojennego wpływają na różnice w pojmowaniu i stosowaniu regulaminu,ale i same przepisy obowiązujące w każdej gubernii rosyjskich inaczej się układają.

A więc: w gubernii permskiej gubernator p. Łozina Łozinskij, wydaje postanowienie obowiązujące,według którego podpadną karze surowej jeńcy i zesłańcy za samowolne,bez sankcyi władz gubernatorskich, odbieranie zapomóg jakkolwiek skierowywanych drogą-tak

profesorowie, nauczyciele, młodzież uniwersytecka, artyści, kupcy technicy. Los rusinów nie ulegających propagandzie rosyjskiej, opłakany. Opatrznościowym dla wygnańców człowiekiem jest tam proboszcz miejscowy ks. Cakul.

Duchowieństwo nasze piękną odegrywa rolę w miejscach wygnania Polaków. takie postacie jak ks. Marsław w Wołogdzie, ks. [illegible] w Samarze, ks. Cakul w Symbirsku, ks. Niewiarowski w Ufie, Ks. Mikszys w Władywostoku, niedającemi zatrzeć się zgłoskami zapisali się w pamięci wdzięcznej polskich jeńców i zesłańców. Ofiarność posuwają do samozaparcia w obronie skrzywdzonych stają nieugięcie, narażając bezpieczeństwo własne. Księża litwini i żmudzini częstokroć słabo władają mową polską, a poświęcenie względem polaków posuwają aż do bohaterstwa, dopełniają cudów miłości.

Jeńcy wojenni traktowani bywają rozmaicie w różnych miejscach internowania. Jak to w Rosyi bywa stale, decydują osobiste poglądy i właściwości przedstawicieli władzy. Przykład z góry oddziaływa zawsze na rozstroje i zachowanie się ludności. Gradacye usposobień względem jeńców od znęcań, sięgają aż do przychylności i wyrozumiałości. Zaznaczyć należy, że znęcaniu wyraźnemu podlegają tylko bardzo wyjątkowo a na ogół stosunek panował ludzki aż do m. lipca.

W końcu lipca położenie się pogarsza. Przykład: w Samarze mieście i gubernii gdzie nagromadzono w stepach dziesiątki tysięcy jeńców wojennych stosunki panowały jaknajwięcej poprawne. Oficerowie korzystali z prawa wycieczek na miasto, odwiedzać mogli znajomych, uzyskiwali pozwolenia na zamieszkiwanie poza koszarami. Pod wrażeniem klęsk- na rozkaz z góry ulgi wszystkie odwołano.-

Nietylko usposobienie i właściwości każdego naczelnika wojennego wpływają na różnice w pojmowaniu i stosowaniu regulaminu, ale i same przepisy obowiązujące w każdej gubernii rosyjskich inaczej się układają.

A więc: w gubernii permskiej gubernator p. Łozina Łozinskij, wydał postanowienie obowiązujące, według którego podpadną karze surowej jeńcy i zesłańcy za samowolne, bez sankcyi władz gubernatorskich, odbieranie zapomóg **jakkolwiek** skierowywanych drogą-tak

sama kara grozi przesyłającym lub udzielającym zapomogi. W innych guberniach przepis podobny nie istnieje.

W gubernii Wiąckiej pozaprowadzano specyalne rygory dla jeńców i zesłańców.

W gub. Kazanskiej- w m. Cywilsk,gdzie przebywa parę tysięcy poddanych pruskich i austryackich z Królestwa Polskiego, nie wolno im pisywać kart i listów, inaczej jak po rosyjsku. Języka rosyjskiego nie znają, pisując więc po polski z najwięcej dowolnemi i obfitem szafowaniem znakami miękkim i twardym.

W większości wypadków jeńcy austryaccy korzystają z nieco łagodniejszego traktowania- do jeńców niemieckich przeważnie stosowaną jest surowość i bezwzględność. Administracya rosyjska uważa to za słuszny odwet za traktowanie jeńców rosyjskich w niewoli niemieckiej. Polacy ujawniając swój charakter narodowy korzystać mogą z pewnych ulg. Lecz jak świadczy list ks.Mikszysa kapelana okręgu wojennego władywostockiego, posuwają swą lojalność i poczucie solidarności względem niemieckich towarzyszów niedoli tak dalece,że z przywilejów powyzszych nie korzystają i poddają się całej surowości ogólnych zarządzeń, a nie żądają ustępstw z tytułu swego pochodzenia narodowego.

Wielkie skupienia jeńców znajdujemy: w Samarskiej gub. w stepach , w Tocku, olbrzymie baraki mieszczą do 40 tys. ludzi, wBugarusłanie,- dalej w Koływaniu w gub. Tomskiej, w Omsku, w Władywostockim okręgu, w Taszkiencie, w Akmolinskiej obłaści, w Nerczyńsku, w Czelabińsku, w Orenburgskiej gub. w Troicku, w Permie, w Penzie w Wołogdzie, w Wiatce, dalej w Riazaniu,gdzie przeważnie internowano jeńców tureckich.

Młodzież z legionów galicyjskich rozproszoną jest po osadach okręgu moskiewskiego w liczbie około 400.-

Jenców dziesiątkuje desynterya i tyfus plamisty a pożera tęsknota za krajem i rodziną i nuda życia bezczynnego. Polskie towarzystwo pomocy ofiarom wojny w Warszawie posiada stosy listów, a w nich prośby błagalne jeńców o wiadomości o rodzinach,prośby również o powiadomienie rodzin,że oni żyją i wierzą w przyszłość i powrót do ojczyzny.

sama kara grozi przesyłającym lub udzielającym zapomogi. W innych guberniach przepis podobny nie istnieje.

W guberni Wiackiej poazprowadzano specyalne rygory dla jeńców i zesłańców.

W gub. Kazańskiej- w m. Cywilsk, gdzie przebywa parę tysięcy poddanych pruskich i austryackich z Królestwa Polskiego, nie wolno im pisywać kart ani listów, inaczej jak po rosyjsku. Języka rosyjskiego nie znają, piszą więc po polski z największej dowolnemi i obfitem szafowaniem znakami miękkim i twardym.

W większości wypadków jeńcy austryaccy korzystają z nieco łagodniejszego traktowania- do jeńców niemieckich przeważnie stosowaną jest surowość i bezwzględność. Administracya rosyjska uważa to za słuszny odwet za traktowanie jeńców rosyjskich w niewoli niemieckiej. Polacy ujawniając swój charakter narodowy korzystać mogą z pewnych ulg. Lecz jak świadczy list ks.Mikszysa kapelana okręgu wojennego władywostockiego, posuwają swą lojalność i poczucie solidarności względem niemieckich towarzyszów niedoli tak dalece, że z przywilejów powyższych nie korzystają i poddają się całej surowości ogólnych zarządzeń, a nie żądają ustępstw z tytułu swego pochodzenia narodowego.

Wielkie skupienia jeńców znajdujemy: w Samarskiej gub. w stepach, w Tocku, olbrzymie baraki mieszczą do 40 tys. ludzi, w Bugarusłanie,- dalej w Koływaniu w gub. Tomskiej, w Omsku, w Władywostockim okręgu, w Taszkiencie, w Akmolinskiej obłasti, w Nerczynsku, w Czelabinsku, w Orenburgskiej gub. w Troicku, w Permie, w Penzie w Wołogdzie, w Wiatce, dalej w Riazaniu, gdzie przeważnie internowano jeńców tureckich.

Młodzież z legionów galicyjskich rozproszona jest po osadach okręgu moskiewskiego w liczbie około 400.-

Jeńców dziesiątkuje desynterya i tyfus plamisty a pożera tęsknota za krajem i rodziną i nuda życia bezczynnego. Polskie towarzystwo pomocy ofiarom wojny w Warszawie posiada stosy listów, a w nich prośby błagalne jeńców o wiadomości o rodzinach, prośby również o powiadomienie rodzin, że oni żyją i wierzą w przyszłość i powrót do ojczyzny.

Przy obecnem połączeniu z Galicyą i z Wielkopolską w imieniu akcyi opieki nad jeńcami skierowuję prośbę o publikacyę list imiennych dołączonych przy niniejszem. Spisy nasze obejmują tylko drobną nikłą cząstkę tych najwięcej bezpośrednich ofiar wojny,ale wszyscy wymienieni w listach żyją nadzieją że my wypełnimy przyrzeczenie i- przy pierwszej sposobności wiadomość o ich losie i pobycie postaramy się opublikować.

L. Kobyłecki.

Warszawa . Sadowa 6.

Przy obecnem połączeniu z Galicyą i z Wielkopolską w imieniu akcyi opieki nad jeńcami skierowuję prośbę o publikacyę list imiennych dołączonych przy niniejszem. Spisy nasze obejmują tylko drobną nikłą cząstkę tych najwięcej bezpośrednich ofiar wojny, ale wszyscy wymienieni w listach żyją nadzieją że my wypełnimy przyrzeczenie i- przy pierwszej sposobności wiadomość o ich losie i pobycie postaramy się opublikować.

L. Kobyłecki.

Warszawa . Sadowa 6.

 7

Spis jeńców Polaków wysłanych do Symbirska.

L.b.	Imię i nazwisko.	Religia.	Wiek.	Skąd.
1.	Jakób Penner	rz.kat.	38lat	z Rodawka-Galicya
	Jan Bachurski	"	52 "	Groszowa "
3.	Teofil Ekiert	"	56 "	Nowe Miasto "
4.	Jan Ekiert	"	53 "	" " "
5.	Jakób Ekiert	"	46 "	" " "
6.	Józef Stopinski	"	33 "	Borszczowice "
7.	Jędrzej Stopinski	"	31 "	" " "
8.	Józef Zajączkowski	"	21 "	" " "
9.	Łukasz Jaśków	gr.kat.		Równia "
10.	Jan Dewidczak	"	47 "	Żydaczów "
11.	Antoni Denysiewicz	rz. kat.	45 "	" "
12.	Antoni Piekiełko	"	25 "	Stary Sambor "
13.	Marcin Daniec	"	65 "	Żydaczów "
14.	Wojciech Ostrowski	"	44 "	Kniażopol "
15.	Władysław Bietka	"	20 "	Posada Chyżowska
16.	Walenty Bietka	"	48 "	" "
17.	Stanisław Liwosz	"	18 "	"
18.	Jan Bujnowski	"	20 "	"
19.	Władysław Liwosz	"	26 "	"
20.	Jędrzej Bojnowski	"	63 "	"
21.	Szymon Ślipiński	"	30 "	"
22.	Karol Bielatowicz	"	47 "	Chyrów
23.	Kazimierz Jejkel	"	20 "	"
24.	Aleksander Szpotko	"	57 "	"
25.	Mikołaj Romanowski	"	23 "	Stryj
26.	Wincenty Michanowski	"	44 "	Barszczowice
27.	Simeon Melnik	gr.kat.	60 "	Żydaczów
28.	Bazyli Kernicki	"	50 "	Dolina
29.	Mikołaj Bachurski	"	17 "	Brylińce
30.	Piotr Różyłów	"	40 "	Aksmanice
31.	Michał Pacławski	"	26 "	"
32.	Paweł Doskocz	"	37 "	Trośnieniec
33.	Eljasz Mucha	"	20 "	"
34.	Paweł Szeremeta	"	43 "	Łąka
35.	Grzegorz Skikira	"	57 "	Polana-Węgry.
36.	Jerzy Momriak	"	53 "	Huklejów
37.	Piotr Szkoropad	"	44 "	Kamionka Galicya
38.	Bazyli Worobec	"	36 "	Kniażyce "
39.	Dymitr Poddyniec	"	22 "	Pwełcze
40.	Jan Iwanejko	"	38 "	Stuchienie
41.	Mikołaj Iwanejko	"	31 "	Posada Chyrowska
42.	Dymitr Iwanejko	"	31 "	"
43.	Mikołaj Harasumowicz	"	29 "	Śliwki
44.	Hnat Skułyszyn	"	42 "	Synowódzko Wyżne
45.	Stefan Olech	"	19 "	Budzeń
46.	Jurko Isański	"	50 "	Stawno
47.	Jan Łachman	gr. kat.	20 "	Brzegi Górne
48.	Jacko Dziuba	"	18 "	Dobrostane
49.	Józef Małkowski	"	21 "	Matków
50.	Bazyli Małkowski	"	21 "	"
51.	Jan Komarnicki	"	70 "	Komarniki
52.	Jurko Bryjanik	"	42 "	Kypynów -Węgry
53.	Teodor Kowal	"	16 "	Jojma -Węgry
54.	Teodor Chymka	"	28 "	Rzeczka "
55.	Antoni Uranin	"	50 "	Pawełcza-Galicya
56.	Jan Iwaniszyn	"	21 "	Czyszki p.Mościska
57.	Józef Gleich	rz.kat.	24 "	Konina-Czechy
58.	Franciszek Ginda	"	19 "	Barszczowiec Gal
59.	Mikołaj Ginda	"	52 "	"
60.	Józef Pibernik	"	18 "	Mokrono-Kraina
61.	Józef Werchowski	"	31 "	Wieden, Austrya Dol
62.	Piotr Plonka	"	22 "	Matysówka Galicy
63.	Michał Hejnosz	"	30 "	Tuczympe
64.	Józef Mieszkowski	gr.kat.	49."	Dębina
65.	Bazyli Maksymiuk	"	32 "	Myszyn
66.	Jan Obrysko	"	52 "	"

L.b.	Imię i nazwisko	Religia	Wiek	Skąd.
67.	Jan Hawryluk	gr.kat.	60 lat	Zarzecze Gal.
68.	Piotr Iwaniuk	"	19	Łanczyn "
69.	Bazyli Turański	"	29	Diałkowice"
70.	Bazyli Wintoniak	"	21	Pniów
71.	Teodor Prusak	"	30	Dżurków
72.	Maksym Butka	"	34	Cieląż
73.	Mikołaj Psaruk	"	30	Pasieczna
74.	Stefan Kutscher	"	17	Hołowczyńce
75.	Semen Mysyk	"	36	Synowódzko Wyżne
76.	Michał Jurkowski	"	36	Wróblik Szlachecki
77.	Michał Kucyj	"	24	Rymaszowska
78.	Michał Wałaszyn	"	55	Markowce
79.	Jurko Maruńczyn	"	23	Rożana
80.	Grzehorz Kopaczak	"	43	Wróblik Królewsk
81.	Paweł Kopczak	"	38	"
82.	Piotr Serban	"	45	Kawenczyn
83.	Łazarz Korpan	"	55	Delejów
84.	Bazyli Styptów	"	25	Cyków
85.	Paweł Łusków	"	19	Młodowice
86.	Bazyli Dorocki	"	53	"
87.	Michał Rybak	"	24	Dolina
88.	Jędrzej Dorocki	"	42	Dobra Szlacheck
89.	Mikołaj Jeziorowski	rz.kat.	19	Krokienice
90.	Franciszek Dawid	"	34	Puściejów, Śląsk aust
91.	Józef Blichar	"	28	Tarnopol Gal.
92.	Stanisław Barabasz	"	28	Częcina
93.	Zygmunt Wierzbicki	"	29	Niżankowice
94.	Kazimierz Wachałowicz	"	23	Mościska
95.	Bazyli Czernecki	"	23	Czyski p.Sambor
96.	Wiktorya Englert	"	26	Malchowice
97.	Piotr Jomal	"	18	Barszczowice
98.	Wojciech Łuc	"	52	Węgierka
99.	Marya Pinczak	gr. kat.	43	Myszyn
100	Bazyli Nebesnuj	"	30	Pleszowice
101	Michał Kulicki	"	28	Pottowice
102	Jan Mateńko	"	45	Paździaczów
103	Michał Krupiak	rz.kat.	52	"
104	Jan Jargosz	"	44	Wojków
105	Paweł Bejbuch	"	19	Półtwie
106	Grzegorz Witek	"	39	Kniażyce
107	Jan Saba	"	52	Isoka
108	Marcin Kustra	"	39	Łubna
109	Daniel Slednik	"	48	Dediatycze
110	Piotr Wujnowicz	"	47	Sobotka-Węgry
111	Piotr Synowiec	"	33	Kniażyce Gal.
112	Bazyli Dwulat	"	51	Grochowice
113	Józef Eibin	"	38	Lwów
114	Michał Korab	"	62	Brzozów
115	Wiktorya Korab	"	56	"
116	StanisławaKorab	"	24	"
117.	Michał Chemen	gr.kat	54	Weren
118.	Jan Piwak	"	25	Miniawice
119.	Paweł Jakimow	"	24	Cyrejsko
120.	Mikołaj Chabuda	"	22	"
121.	Franciszek Wukormo	"	78	Wituszyńce
122.	Antoni Schmidt	"	47	Stanisławów
123.	Jan Stanelik	"	46	"
124.	Karol Dzmuganowski	"	43	"
125.	Julian Litok	"	40	"
126.	Stanisław Lauruk	"	28	"
127.	Karol Obst	"	62	Jaremcza
128.	Dymitr Tedorczuk	"	54	Dora
129.	Jura Melnik	"	52	Lucza
130.	Mikołaj Tymczuk	"	43	Ispas
131.	Jan Juchneńko	"	35	Kielańce
132.	Jurko Myrolniuk	"	32	Jabłonica
133.	Teodor Jilak	"	33	Mikuliczyn
134.	Teodor Jalukowicz	"	12	Rypnik
135.	Walenty Butdak	rz.kat		
136.	Józef Cieplik	"		
137.	Stanisław Furman	"		

l.b. Imię i nazwisko	Religia
138.Maryan Krzysztof	rz.kat.
139.Jan Szekmar	gr.kat.
140.Michał Manastyrki	" /stud.gimn./
141.Teodor Stankiewicz	" "
142.Mikołaj Romanow	" uniwersytetu.
143.Tomasz Petreczko	"
144.Cyryl Duda	rz.kat.
145.Michał Łeśków	gr.kat.
146.Michał Senczak	"
149.Stanisław Bogusz	rz.kat.
150.Wojciech Chlebinski	" / emeryt-urzędnik sądowy/
151. Tomasz Owoc	"
152.Piotr Krasnopolski	"
153.Stefan Gapiak	gr.kat.
154.Michał Mociak	"
155.Franciszek Ptak	rz.kat
156.Michał Stasiaczek	"
157. Paweł Pecka	"
158.Marcin Kulak	"
159.Józef Catka	"
158 a.Jendruch Kasoer	"
159 a. Andrzej Łabuda	gr.kat
161.Antoni Łabuda	rz.kat.
162.Jan Ziober	"
163.Józef Nowakowski	"
164.Franc. Nickowski	" / ekonom/
165.Maciej Marcek	"
166. Kazimierz Wojtowicz	"
167.Jan Wasiewicz	"
168.Jan Kowalski	"
169.Marcin Hasza	gr.kat.
170. Pańko Kaczmar	rz.kat.
171.Józef Staniewicz	gr.kat.
172.Grzegorz Iwański	
173.Wiktor Zelinski	rz.kat.
174.Wasyl Tymków	gr.kat.
175.Dymitr Blazijowski	"
176.Wasyl Kuzián	"
177.Michał Michalejko	"
178.Michał Dubik	"
179.Józef Jurczak	"
180.Simeon Babycz	"
181.Marcin Rodzeń	"
182.Mykyta Król	"
183.Jan Czawa	"
184.Adolf Lesiganycz	"
185.Gabryel Zawadzki	rz.kat.
186.Teodor Motrenes	gr.kat.
187.Teodor Mogisz	"
188.Stefan Wajda	"
189.Ksenia Orońska	"
190.Olga Bibkowicz	"
191.Aleksander Koraczek	rz.kat./starszy radca sąd.zKoło
192.Jan Buchta	" / zarządca dóbr/
193.Jan Hubczak	gr.kat. dyrektor ukr.teatru
194.Stefan Wetyczko	" urzędnik banku
195.Krenocpont Kulczyneki	" radca sąd. w Stanisławowie
196.Kazimierz Wencel	rz.kat. urzędnik
197.Janowski	gr.kat.radca sądowy
198.Dr. Janowicz	rz.kat.lekarz
199.Stanisław Mięsowicz	" sędzia
200.Antoni Piękiełko	" urzędnik
201.Ludwik Kuźnirski	" inżynier
202.Meluciuś Gregorciów	gr.kat. dyrektor szkoły ludowe:
203.Antoni Wiśniewski	rz.kat.sekretarz gminny
204.Iwan Bobryk	gr.kat. prywatny urzędnik
205.Mikołaj Koźtorski	" nauczyciel ludowy
206.Dr.Demianczuk	" docent uniwersytetu.

Jeńcy wojenni w Iwanowo-Wozniesieńsku.

1.Marcin Skorypinski
2.Alfred Poczkowiak
3.Józef Kołodziński
4.Bogusław Kowalski
5.Jan Szmertel
6.Franciszek Matelis
7.Jan Lewinski
8.Jan Wojciechowski
9.Władysław Hofman
10.Andrzej Diks
11.Franciszek Chobowski
12.Michał Janko
13.Maks Kobylanski
14.Franciszek Lewandowski
15.Wilhelm Wypich
16.Stanisław Nowakowski
17.Ludwik Krakowski
18.Michał Rozbok
19.Franciszek Kos
20.Teodor Natkowski
21.Franciszek Szymanowski
22.Antoni Choppe
23.Andrzej Kozimir
24.Władysław Szalczynski
25.Władysław Tos
26.Stanisław Sokołowski
27.Michał Danilewicz
28.Władysław Troch
29.Władysław Drynowski
30.Juliusz Szmilewski
31.Jan Fredik
32.Jan Podroża
33.Jan Zajc
34.Jan Benik
35.Paweł Szusko
36.Jan Rabotnicki
37.Piotr Denczynski
38.Jan Berlak
39.Franciszek Bajer
40.Władysław Todek
41.Józef Pindor
42.Aleksander Golata
43.Batwid Beredd
44.Jan Niemczyk
45.Franciszek Blaszeszen
46.Stefan Mogocz
47.Piotr Sobecki
48.Józef Maliszewski
49.Jan Rozcilanski
50. Franciszek Puchowski
51.Józef Czarnecki
52.Aleksander Nowacki
53.Jan Zielinski
54.Franciszek Langer
55.Piotr Jędrczak
56.Stefan Kryczynski
57.Józef Woźniak
58.Władysław Kwiatkowski
59.Marcin Pawlak
60.Jan
61.Józef Minkiszek
62.Wawrzyniec Michałowski
63.Marcin Tubacki
64.Andrzej Pekot
65.Leon Czesalski
66.Jan Żywicki
67.Michał Dobrzycki
68.Franciszek Kaszuba
69.Bernard Lewandowski
70.Mikołaj Malaniec
71.Józef Lach
72.Franciszek Kocur
73.Andrzej Andzioł
74.Aleksander Prokopowicz
75.Wincenty Lipinski
76.Roman Mikuszewski
77.Jerzy Lechowicz
78.Franciszek Mieszczak
79.Józef Postwa
80.Maks Kwiatkowski
81.Piotr Lach
82.Stanisław Wróbel
83.Leon Jerzewski
84.Ignacy Kuźnieryk
85. Michał Pawłowski
86.Michał Kościnski
87.Maks Premski
88. Franciszek Grabowski
89.Sylwester Górski
90.Józef Imanski
91.Feliks Szulc
92.Walenty Kostrzewski
93.Walnnty Sznajder
94.Wiktor Korzynski
95.Franciszek Erdman
96.Leon Olszewski
97.Aleksander Byczkowski
98.Kazimierz Kubalczak
99.Czesław Perlik
100.Franciszek Jabłoński
101.Jan Chormoczynski
102.Wacław Konszak
103.Andrzej Paulina
104.Franciszek Koniak
105.Jan Mruczek
106.Stefan Kołodzik
107.Karol Jakszy
108.Jan Janczewicz
109.Stefan Lipuszek
110.Grzegorz Swoboda
111.Wiktor Ozinski
112.Stanisław Hec
113.Rudolf Irbit
114.Jan Skoras
115.Dominik Wilczyk
116.Józef Kokirdo
117.Stanisław Piotrowski
118.Jakób Lupp
119.Jan Dec
120.Aleksander Sokołowski
121.Andrzej Raczkowski
122.Franciszek Zrymek
123.Teodor Radom
124.Stanisław Sokwa
125.Franciszek Kokel
126.Stefan Jabłoń
127.Mikołaj Koliban
128.Jan Dąbrowski
129.Franciszek Osinski
130.Andrzej Lewandowski

131.Franciszek Borkowski
132.Franciszek Szulc
133.Bernard Krompecki
134.Antoni Kukold
135.Teofil Tomaszewski
136.Antoni Gidrowski
137.Marcin Knic
138.Paweł Szuchnicki
139.Michał Woźniak
140.Władysław Wiza
141.Paweł Flanc
142.Michał Kubiak
143.Rogus Bochocki
144.Franciszek Pawlecki
145.Bernard Lipinski
146.Franciszek Lipinski
147.Jakób Komorowski
148.Jan Piotrowski
149.Józef Watena
150.Wacław Babis
151.Paweł Głaszak
152.Jan Rysz
153.Michał Twardy
154.Franciszek Jakil
155.Marcin Wajtal
156.Jan Chmiel
157.Franciszek Malik
158.Stefan Grodnek
159.Franciszek Piskurowski
160.Ignacy Maślanka.
161.Antoni Lajuk
162.Andrzej Kowalewski
163.Antoni Napierański
164.Franciszek Swicki
165.Jan Sosnowski
166. Jarusz
167.Michał Wąglec
168.Stefan Rożajski
169.Antoni Denowski
170.Michał Czarnecki
171.Grzegorz Michalczuk
172.Dominik Laskowski
173.Stefan Beck
174.Mikołaj Beganowski
175.Panko Klewski
176.Marcin Kolanko
177.Jan Kacuj
178.Jan Wanżel
179.Stanisław Cwik
180.Michał Kuzio
181.Jan Sternik
182.Alojzy Rudolf
183.Józef Śliński
184.Leon Bulinski
185.Jan Szczepanik
186.Jan Latoszek
187.Wojciech Charbatus
188.Andrzej Czapko
189. Józef Jaszczyk
190. Stanisław Woryk
191.Antoni Kołodziejczyk
192.Jan Hepta
193.Jan Ciszowski
194.Józef Gaczel
195.Jakób Leman
196.Józef Bury
197.Franciszek Melec
198.Józef Szczytko
199.Jan Batko
200.Józef Zdun
201.Grzegorz Prewedo
202.Kazimierz Undas
203.Józef Armostas
204.Stanisław Fiszer
205.Franciszek Bargel
206.Aleksander Franczyszko
207.Jan Zalisko
208.Jan Kaznowski
209.Paweł Szalek
210.Andrzej Nakoluszy
211.Wasyl Bilecki

Nazwiska jeńców z Omska.

Gaj Stanisław
Karwat Aleksander
Szlalma Wojciech
Sapeta Szymon
Gdula Franciszek
Rakoczy Julian
Radwanski Michał
Klawan Aleksander
Błasiak Adolf
Blacha Jan
BudzikAntoni
Mrzygłocki Józef
Skrzat Michał
Gajny Józef
Semczyszyn Teodor
Zymanko Stanisław
Hnotyszyn Bazyli
Doboszynski
Dobrzycki Jan
Krzyżanowski Stefan
Hamela Włodzimierz
Zołkiewski Franc.
Skudowski Karol
Węgrzyn Szymon
Skop Józef
Woźnica Stefan
Bzowy Józef
Mamic Jan
Moskal Szczepan
Wykręt Jan
Piekarczyk Władysław
Fajdych Jan
Mrowiec Jan
Gąska Michał
Sojda Rudolf
Deppa Józef
Jużak Józef
Toraj Ignacy
Pałeczny Jan
Domider Władysław
Tyrma Jan
Fajdych Antoni
Goręczko Jan
Bury Michał
Bacyda Michał
Garciarczyk Michał
Górnik Józef
Wątroba Józef
Branka Franciszek
Dyrcz Klemens
Bielas Ludwik
Pasierbek Józef
Wojczak Franciszek
Wilk Jan
Jarosz Jan
Medel Paweł
Pypka Wojciech
Bożycki Józef
Romanów Michał
Bułat Franciszek
Tomasik Stefan
Orlecki Antoni
Dominik Marcin

Wawrzuta Franciszek
Woznicki Jan
Czudes Walenty
Sleczak Jan
Cibas Stanisław
Kochan Władysław
Groza Franciszek
Guz Władysław
Hankus Jan
Rodak Józef
Józak Michał
Klocek Jan
Pniak Józef
Rymarczyk Piotr
Burdal Jan
Karczmarczyk
Leśniak Franciszek
Sabek Stanisław
Buda Franciszek
Topa Franciszek
Pudełko
Brabec Józef
Wojciech Franciszek
Butor Wawrzyniec
Gruchacz
Srokosz
Byczek
Pszczółka
Gryga
Stopnicki
Mahorczyk Jan
Kubas Stanisław
Klis Wojciech
Kamieński Marcin
Gałeczynski Jan
Semik Józef
Dziechciowski Wincenty
Zawilski Michał
Pustelnik Jan
Malczak Antoni
Szemik Jan
Czulak Józef
Klis Michał
Czulak
Kongno Jan
Zegan Wojciech
Cwener Jakób
Hanic Antoni
Kuternoga Antoni
Gondek Józef
Czulak Franciszek
Kubieniec Jan
Hankus Franciszek
Kosmanes Emil
Kosak B....
B.......
Hrymkiewicz Jan
Zielinski Władysław
Koszałyński
Fido Michał
Wojtaszek Władysław
Szmidewicz Jan
Wojtanowski
Nadażynski

Kołodziej Józef
Krysztofan Franciszek
Filipowicz Feliks
Kut Jan Bakomenko Mikołaj
Karabin Bazyli
Wołoczuk Józef
Kardapel Jan
Gąsienica Stanisław
Hordek Michał
Orfin Wawrzyniec
Winnicki Grzegorz
Pedo
Motewidło
Pitel Karol
Siedzina Kazimierz
Majcher Ignacy
Dziedzic Kazimierz
Rus Franciszek
Pil Michał
Skwarek Michał
Trojan Jan
Pende Jan
Mak Franciszek
Bartyszal Józef
Poradzisz Walenty
Górnik Józef
Pszczółko Adam
Isanski Jan
Oczyński Ludwik
Kaminski Franciszek
Jachimek Józef
Stanaszek Jan
Belczek Andrzej
Kuzów Michał
Anklewicz Antoni
Narocki Jan
Kardas Michał
Pasternak Józef
Majster
Michułka Jan
Kuchta Andrzej
Jankowski xxxxxxx Wojciech
Niemiec Jan
Terlecki Michał
Płaz Wojciech
Gordeluk Wojciech
Dragan Michał
Buczaj Michał
Borek Jan
Pustoła Jan
Ostaszewski Jan
Wachman Leonard
Oleksy Wojciech
Słabuj Józef
Dragula Jan
Herman Władysław
Majów Karol
Luw Stanisław
Retter Adolf
Michułka Józef
Iwanek Teodor
Sztaba Michał
Jarecki Wincenty
Pieła
Rozmarynowski
Lenar
Bik

Zając
Lutar
Folwarczny
Rosiek
Piekarski
Meratka
Trzeciak
Chłosta
Fronczek
Mazur
Daks
Merk
Franczyk
Olechowski
Mordawski
Kobylarz Marcin
Pawełek Wojciech
Robizant Wojciech
Surowiec Jan
Zenca Piotr
Solczynski Józef
Krzyżej Wojciech
Czyż Jan
Kwaśny Ludwik
Górzan Jan
Michniak Michał
Biały Grzegorz
Koszałka Edmund
Leja Daniel
Pacyna Jan
Janeczko Jan xxxxxxxxxx
Roman Józef
Wałczak Antoni
Bojak Jan
Dziekan Michał
Loch
Suchanek Kazimierz
Dembicki Józef
Blaszer Horszowski Adolf
Mechanik Michał
Ohmaj Szymon
Szyszkiewicz Józef
Drabicki Antoni
Farba Jan
Koperczyk Jan
Sokołowski Grzegorz
Kołodziej Jan
Rutyna Stanisław
Ganszka Stanisław
Zatwornicki Józef
Jancy Wojciech
Jachim
Rabinski
Butkiewicz Karol
Basko Józef
Rusin Wojciech
Głowacki Jan
Cacher Stanisław
Wąglarz Józef
Rutyna Piotr
Bujok Michał
Duliban Józef
Dulewski Władysław
Gemora Franciszek
Rubanski Wojciech
Sołek Jan
Chmara Tomasz

Smiałek Tomasz
Dul Andrzej
James Piotr
Urban Józef
Sanecki Jan
Kopa Michał
Zielinski Michał
Krzyżanowski Jan
Homa Franciszek
Uljasz
Szpara Jan
Bacal Jakób
Pelz Alojzy
Buniewski Michał
Szczupak Józef
Kuźmiar Wojciech
Guzik Andrzej
Nizinski Władysław
Liszek Michał
Romaszkiewicz
Kamak Józef
Kozieł Adam
Leja Jan
Galek Stanisław
Reńdzia Jan
Stadnik Paweł
Janeczko Wincenty
Guściowa Józef
Myszka Ada,
Gorczyca Walenty
Namojski Stanisław
Jaszczurowski Bolesław
Dasinski Franciszek
Jamocki Jan
Nowak Franciszek
Kołodziej Adam
Basztura Jan
Krupa Mateusz
Perła
Smólkowski
Masłowski
Staniszewski
Kryś
Zubkowski
Kądziora
Kubala
Halagiora.

BJ 15

1)

Sygn. BJ 41/67 - 42/67

1) Dwa bruliony, zapisane ręką Rudolfa Starzewskiego od dnia 30. XI. 1914 r. do dnia 19. III. 1915 r. — rodzaj sprawozdań z posiedzeń w sprawach Naczelnego Komitetu Narodowego (N. K. N.).

---

2) Spis jeńców Polaków wysłanych do Symbirska (pieczęć: „Sekretarz Naczelnego Komitetu Narodowego") 2530 2 obejmuje osiem stron maszynopisu. (bez s. 7)

3) „Jeńcy — Polacy w Rosji" 6 stron maszynopisu podpisanego na maszynie: L. Kobylecki, Warszawa, Sadowa 6. (Pieczęć: „Sekretarz Naczelnego Komitetu Narodowego" 2531 2. —

4) List — maszynopis — dwie strony z dnia 3 listopada 1917 r. z Warszawy, do R. Starzewskiego w sprawach polityczno-wojskowych, m. i. poruszana jest kandydatura hr. Tarnowskiego na premiera. 2k

5) Pismo odręczne 4-strony (niepełne) podpisane przez Tadeusza Kossaka

majora 2. p. str. (strzelców) konnych. Opis zdobycia Stawla i co tam się działo. (Bez daty).

6) Kwit N. K. N. L. p. 1979 „Skarb wojenny polskich Legionów" na tysiąc koron wpłaconych przez R. Starzewskiego, – Kraków, dnia 10/10, 1914 r.

7) Kwit na 10 koron „Skarb Polski" Wojskowy, Seria III, L. bież. 98. Kraków 1914 r.

8) Katalog wydawnictw Centralnego Biura Naczelnego Komitetu Narodowego z września 1915 roku. (druk Drukarni Narodowej w Krakowie), cztery strony.

9) Litania Narodu Polskiego, wydana przez N. K. N. rok 1915, osiem stron (forma książeczki).

10) Litania Narodu Polskiego, wydana przez N. K. N. w 1915 r., nakład zmieniony, wydanie ozdobne, format rozkładany 8 stron.

11) ~~fotografie~~ kartki korespond.: nakładem „Wiadomości Polskich" Seria II, – dziesięć sztuk,

12) fotografie: nakładem N. K. N., Seria V – cztery sztuki,

13) fotografie: nakład N. K. N. Seria XVI. część I – sześć sztuk,

14) fotografie: nakład N. K. N., Seria XVII, część II – dziesięć sztuk,

15) fotografie: nakład N. K. N., Seria XVIII, – dziesięć sztuk,

16) fotografie: nakładem Wiedeńskiej Delegacji N. K. N. i Samarytanina Polskiego na cele Legionów i Samarytanina Polskiego, wyd. Wien I. Wallnerstrasse 1:

17

3)

do nr 16) a) Legiony Polskie – Prezydent N.K.N. Leopold Jaworski,

b) – " – " – Sekretarz gen. N.K.N. Dr Michał Sokolnicki,

c) – " – " – Szef dep. skarb. N.K.N. Dr Tadeusz Tarnowski,

d) – " – " – Prezes Sam. polsk. Dr B. Wicherkiewicz ~~[illegible]~~ wiceprez. N.K.N.

e) – " – " – Brygadier Józef Piłsudski

f) – " – " – Komisariat wiedeński N.K.N.

g) – " – " – Przysięga na Błoniach krakowskich

h) Piłsudski ze swym sztabem w Kielcach,

i) Józef Piłsudski pocztówka – portret N. N. 1919 r.

j) Legiony Polskie nakł. j. w. 32 sztuki różnych zdjęć. —